

Тому, привертає увагу досвід розвинених країн світу. Так, у Німеччині, Канаді рівень зайнятості населення у сільському господарстві 1,3 – 1,5%. При цьому, галузь є потужним чинником економічного розвитку.

Наслідком низьких легальних заробітних плат, відсутності робочих місць у країні, суттєвої різниці у вітчизняних заробітних платах та за кордоном стала масштабна зовнішня, циркулярна (зворотна) трудова міграція. Масовий виїзд не вирішує проблем зайнятості українців, бо їй характерна: нерівноправність громадян різних країн у доступі до зайнятості і до повного соціального пакета; неможливість отримати винагороду за працю у повному розмірі (на відміну від постійних мешканців країни).

Таким чином, перехід країни на постіндустріальний рівень вимагатиме адекватних зрушень у структурі зайнятості. Для того, щоб ринок праці функціонував ефективно необхідне підвищення якості робочої сили і ефективності соціальної підтримки, зростання показника продуктивності та оплати праці, зниження соціальної нерівності. Стимулювання розвитку неможливе без створення нових виробництв.

Подальші дослідження буде присвячено сучасним критеріям, вимогам до структури зайнятості населення, а також вирішенню питання, які галузі економіки треба розвивати в Україні задля того, щоб сформувати ефективну продуктивну структуру зайнятості.

МИТНІ ІНТЕРЕСИ ДЕРЖАВИ ТА ДЖЕРЕЛА МИТНОЇ НЕБЕЗПЕКИ

Кемза Р.Г., гр. ФН 4–2

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.В. Макогон**
Державний біотехнологічний університет

Участь України в інтеграційних процесах світової економіки та міжнародному поділі праці створює передумови для сталого економічного зростання і підвищення конкурентоспроможності національної економіки. Водночас відкритість економічної системи породжує додаткові ризики, а тому постає необхідність захисту внутрішнього ринку від недоброякісного імпорту – поставок продукції, яка може завдавати шкоди національним виробникам, здоров'ю людей та навколишньому природному середовищу; а відтак – недопущення неконтрольованого ввезення в Україну екологічно

небезпечних технологій, речовин і матеріалів, збудників хвороб, небезпечних для людей, тварин, рослин, організмів.

Митна безпека – це стан захищеності економічних інтересів держави, забезпечення та реалізації яких досягають шляхом провадження державної митної справи.

Головна мета митної безпеки – це досягнення необхідного рівня надійності митної системи для забезпечення потреб економіки для її гарантованого розвитку на підставі науково–технічного прогресу, збереження або швидкого оновлення виробництва за умов надзвичайних ситуацій, задоволення потреб суспільства шляхом ефективного реалізації митної справи.

Митна безпека держави тісно пов'язана з митною безпекою суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності при перетині товарів через митний кордон та визначається рівнем налагодженої взаємодії усіх суб'єктів митних відносин.

Об'єктом митної безпеки є економічні інтереси держави в галузі митної справи, предметом – діяльність держави із забезпечення національних митних інтересів.

Управління митною безпекою є функцією органів державної влади у визначених організаційно–правових формах з метою задоволення національних інтересів щодо безпечного функціонування та гармонійного розвитку. Суб'єктами забезпечення митної безпеки є органи державної влади, функціями яких є: формування законодавчої та нормативної баз у митній сфері; організація забезпечення надходжень доходів до Державного бюджету; участь і сприяння зовнішньоекономічній діяльності, митно–тарифне та нетарифне регулювання; захист від митного й економічного шахрайства; підготовка кадрового персоналу; захист культурного й інформаційного середовищ держави.

Забезпечення митної безпеки – упровадження в митній справі сукупності засобів, здатних протидіяти внутрішнім і зовнішнім загрозам, викликам у сфері митних економічних відносин; забезпечити можливість досягнення необхідного рівня захищеності, надійності та усталеності митної служби шляхом створення ефективного регуляторного організаційно–економічного механізму.

Митна небезпека – це об'єктивно існуюча можливість негативного впливу явищ, процесів, об'єктів на стан митної безпеки. Джерело митної небезпеки – це сукупність реальних або потенційних економічних, політичних, техногенних та природних умов і явищ, їхніх властивостей та протиріч, дій і намірів певних суб'єктів митних економічних відносин, яка містить у собі та створює ризикові ситуації.

У різному поєднанні вони сприяють переміщенню товарів і транспортних засобів на територію держави шляхом економічного й митного шахрайства, прояву деструктивних властивостей існуючого регуляторного інструментарію митної справи, а також інших митних небезпек.

Митна загроза – конкретна чи безпосередня форма митної небезпеки (на стадії переходу її з можливості в реальність), яка конкретизується відповідною формою прояву й способом впливу і наслідки якої можуть заподіяти будь-яку митну шкоду. Критична точка прояву митної загрози, що потребує відповідного реагування митної служби з метою запобігання або зниження можливої митної шкоди, є митним викликом.

Джерелом митної загрози є дії та вплив людських, соціально-економічних, техногенних і природних чинників, її носіями – товари і транспортні засоби, що перетинають митний кордон; особи, пов'язані з митною діяльністю; природні й техногенні явища, здатні зупинити або обмежити митну діяльність.

Митна складова відіграє важливу роль у процесі забезпечення економічної безпеки загалом та фінансової безпеки зокрема, оскільки спрямована на захист національних економічних інтересів у зовнішньоекономічній і фінансовій сферах одночасно. Сьогодні за умов розвитку глобалізаційних процесів це питання набуває актуальності, відтак гостро постає необхідність використання дієвого інструментарію з метою комплексної оцінки ефективності діяльності митної системи.

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ У СИСТЕМІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МИТНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ

Клименко Д.М., гр. ФН 4–2

Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **В.В. Макогон**

Державний біотехнологічний університет

Реалізація митної справи, спрямована на захист національних інтересів і сприяння розвитку міжнародної торгівлі, супроводжується митними ризиками, прогнозування та своєчасне управління якими є надзвичайно важливим чинником забезпечення конкурентоспроможності кожної держави за умов загострення міжнародної конкуренції. Чітке уявлення про усю сукупність ризиків та взаємозв'язок між ними